

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

21. ROČNÍK - ŘÍJEN 2023 - ČÍSLO 230

FARNÍČEK

V neděli dne 22. října oslavíme Světový den misí

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farničku,

do nového měsíce října jsme vstoupili pod patronací sv. Terezie z Lisieux zvané Terezie Malá. Ve svém vlastním životopise (ke kterému byla „dotlačena“ představenou) píše o své dlouhé nespokojenosti nalézt své místo v tajemném těle Kristově – v církvi. Pak dostala osvícení a zvolala s velikou, překypující radostí: „Ježíši, má lásko, konečně jsem nalezla své povolání. Mým povoláním je milovat. Ano, nalezla jsem své místo v církvi a toto místo jsi mi dal Ty, můj Bože. V srdci církve, své Matky, budu láskou, a tak budu vším a můj sen se splní!“

V roce 1925 byla prohlášena za svatou, 1927 za patronkou misí, i když nevyšla nikdy z kláštera, ale srdcem tam plně byla. A to je možné i pro nás.

Říjen je v dlouhé tradici měsíc růžencový. Můžeme se osobně ve svých rodinách, v kostele denně modlit za misie a misijní poslání církve, tedy každého z nás. Máme druhým ukazovat na Krista, přinášet Krista jako svatá Terezie. O modlitbě růžence se více dočtete na jiném místě Farničku.

Čím dál více mne uchvacuje život ctihodného Antonína Cyrila Stojana. Ve Farničku máme další díl jeho života a poslání s názvem „Stojan a duchovní rozkvet Velehradu“. Je až neuvěřitelné, co vše Bůh skrze něho uvedl do života naší církve. A v KT 40/2023 je o něm krásná celostránková úvaha s názvem „Pastýř, který voněl ovce“.

Papež František napsal k 97. světovému dni misí v neděli 22. října úžasné poselství na téma putování emauzkých učedníků – zklamaných, rozhořčených z toho, co se stalo s Ježíšem v Jeruzalémě. Má tři části: 1. Hořelo nám srdce „když odhaloval smysl Písma“. 2. Oči, které „se otevřely a poznaly ho“ při lámání chleba. 3. Naše nohy se vydaly na cestu v radosti, že můžeme vyprávět o vzkříšeném Kristu. Věčné mládí církve, která neustále vychází ven. Celý ho uslyšíte o misijní neděli a můžete si ho přečíst ve vývěsce v předsíni našeho kostela.

A poslední věc: Jedno modlitební společenství jsem poprosil asi před rokem o modlitbu (sám se na tento úmysl modlím mnohem déle) za to, aby se v naší farnosti probudil mezi dospělými nepokřtěnými nebo pokřtěnými, ale ve víře vůbec nevychovanými, zájem o katechumenát. To je misijně evangelizační program církve o přípravě na křest, biřmování a eucharistii a život s Kristem v jeho církvi. A Hospodin slyšel a vyslyšel. Během asi tří měsíců se přihlásilo šest osob. První setkání jsme prožili v pondělí 2. října o památce Andělů strážných. Jsou pozváni k jejich doprovázení a ochraně. A také jsem je světil svatě Terezii.

Milé sestry a bratři, modlete se za to všechno, spolu s námi.

Všem vám žehnám na cestu s emauzkými poutníky.

o. Josef

Vážení a milí bratři a sestry, srdečně Vás zdravím.

V neděli 22. října budeme slavit Světový den misíí, u nás známý pod názvem Misijní neděle, letos na téma: **“Kráčejme po cestě s hořícím srdcem”** (srov. Lk 24, 13-35) **Slavíme ho již od roku 1926 ve všech katolických farnostech světa. Během Misijní neděle se všichni společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity,** ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným a mladým církvím ve všech kontinentech **skrze Papežské misijní dílo šíření víry.**

Ze získaných prostředků se zajišťuje kvalitní a systematická pomoc nejchudším ve více než tisícovce diecézí světa. Dovolte mi, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misíí v loňském roce. Díky Vaší štědrosti jsme mohli pomoci chudým lidem v šesti zemích čtyř kontinentů částkou více než 17,7 milionů korun. **Pomáháme tak v Zambii, Bangladéši, Indii, Srí Lance, Papui Nové Guynei a Paraguayi s pastoračními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí.** Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky a podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František ve svém poselství k této neděli zvolil téma, které vychází z vyprávění o emauzských učednících v Lukášově evangeliu (srov. 24,13–35). V tomto evangelijním příběhu vnímáme proměnu učedníků prostřednictvím několika sugestivních obrazů: jejich srdce hořelo, když jim Ježíš objasňoval Písmo, otevřely se jim oči, tak že ho poznali, a nakonec se jejich nohy vydaly na cestu. Zamysleme-li se nad těmito třemi aspekty, které odrážejí cestu všech učedníků misionářů, můžeme obnovit své nadšení pro evangelizaci v dnešním světě. Tak jako ti dva učedníci vyprávěli ostatním, co se jim cestou přihodilo, může radostně vyprávět o Kristu Pánu, jeho životě a úžasných věcech, které jeho láska vykonala v našem životě.

VE TÉTO SBÍRCE MŮŽETE PŘISPĚT I VY – ČÍSLO ÚČTU JE 72540444/2700 VS 10

Vykročme s hořícím srdcem, otevřenýma očima a kráčejícíma nohama, abychom zapalovali Božím slovem srdce ostatních lidí, otevírali jejich oči pro Ježíše a všechny pozvali, aby šli společně na cestě míru a spásy, kterou Bůh daroval lidstvu v Kristu.

Ať Vás všechny provází Duch Svatý a ochraňuje Panna Maria.

Ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

jáhen Leoš Halbrštát
národní ředitel
papežských misijních děl v ČR

MODLITBA RŮŽENCE

Pronikat hlouběji do tajemství naší víry

Vstupujeme do měsíce října, v němž se naše oči opět obracejí, podobně jako v měsíci květnu, k Panně Marii, tentokrát však ve spojení s růžencem, který se v průběhu staletí stal téměř atributem zbožnosti západních křesťanů, atributem některými považovaným za bezmála nutnou podmínku spásy, jinými přesto (nebo možná právě proto) odmítaným nebo opomíjeným. Může nás napadnout otázka, k čemu je takový měsíc vlastně dobrý. Ti, kdo užívají růžence jako průvodce svým duchovním životem, zřejmě nepotřebují připomínat jeho důležitost, a ti, jejichž srdce k růženci nepřilnulo, se asi během října nezmění.

Bez ohledu na to je ale jisté, že **měsíc říjen zaměřený na modlitbu růžence má svůj hluboký význam**. To proto, že není jen nějakou krátkodobou růžencovou reklamní kampaní, jak ho možná někteří lidé povrchně vnímají. Nejde totiž jen o růženec jako takový.

Na přelomu zimy a jara se křesťané v postní době každoročně snaží více prohloubit svůj praktický život z víry. Stejně tak i tento podzimní měsíc může a má být příležitostí k prohloubení víry samotné, a to ne studiem, bádáním a diskutováním, ale modlitbou. Jsme zváni k rozjímání o tajemstvích života našeho Pána Ježíše Krista tak, jak jsou řazena za sebou v jednotlivých desátcích. Jsme zváni, abychom je procházeli spolu s Pannou Marií, která vždy byla těmto tajemstvím nablízku, která do nich byla ponořena a jejíž život z těchto tajemství dosáhl svého konečného cíle. **Růženec je shrnutím pravd evangelia hlásaného (život Ježíšův) a zároveň ukázkou zářivých plodů evangelia přijatého (život Panny Marie).**

O to tedy jde na prvním místě: pronikat hlouběji do tajemství naší víry, tedy k samotnému Ježíši Kristu, a přijímat je a žít z nich jako Panna Maria.

K tomu slouží měsíc říjen a k tomu má také pomoci růženec, který nám naše Matka – Církev dává do rukou. Spojme se v jednom hodně důležitém úmyslu: za mír na Ukrajině a za obrácení Ruska, jak k tomu už v roce 1917 vybízela Panna Maria ve zjevení v portugalské Fatimě. Modleme se v osobní modlitbě, v rodině nebo v kostele.

připravil o. Josef

OSLAVY V RODINĚ

Katecheze papeže Františka

Dnes otvíráme krátké zamyšlení nad třemi prvky, které rytmizují život rodiny.

Jsou jimi *oslavy, práce a modlitba*. Dnes budeme mluvit o slavení svátečních okamžiků. A hned řekněme, že slavení svátků je Božím vynálezem.

Vzpomeňme si na závěr vyprávění o stvoření světa z 1. knihy Mojžíšovy, který jsme si vyslechli: „*Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo (Gn 2,2–3).*“ **Bůh sám nás učí, že je důležité věnovat čas spokojenému pohledu na to, co se nám podařilo vykonat v naší práci.** Hovořím samozřejmě o práci nejen ve smyslu řemesla nebo zaměstnání, ale v širším smyslu slova, totiž činnosti, kterou my lidé, muži a ženy, můžeme spolupracovat na stvořitelském Božím díle. **Oslavy tedy nejsou lenošným vysedáváním v křesle nebo opojením z naivního úniku před realitou ...** Nikoliv, každá oslava je především **zamilovaným pohledem plným vděčnosti za práci, která byla dobře vykonána; oslavujeme práci.** **Také vy, mladí novomanželé, oslavujete dobré dílo vašeho zasnoubení, které je tak krásné! Je to čas, kdy se díváme na své děti nebo vnoučata, jak rostou, a v duchu si říkáme: jaká krása! Je to čas, kdy se díváme na svůj dům, na své přátele, kteří nás přišli navštívit, na společenství, ve kterém žijeme, a říkáme si: jak krásná věc! Bůh udělal to samé, když stvořil svět. A pokračuje v tom nestále, protože Bůh stále tvoří, i nyní v tomto okamžiku! Může se stát, že oslava sváteční chvíle se odehrává za okolností, které jsou těžké a bolestné,** takže se při nich člověku až úzkostí svírá hrdlo. **Avšak i v tomto případě prosme Boha o sílu, abychom takovou slavnostní chvíli úplně nevyprázdnili. Vy, maminky a tatínkové, to dobře znáte: kolikrát jste z lásky k dětem schopni překousnout různé nepříjemnosti, jen abyste jim umožnili dobře prožít sváteční den a zakusit krásu života. Kolik lásky je v takovém konání! Také do pracovní oblasti – aniž bychom zanedbali své povinnosti – umíme vnést trochu sváteční nálady: oslavu narozenin, oslavu sňatku, oslavu novorozeněte, stejně jako rozlučku nebo oslavu na přivítanou.** Je důležité umět oslavit takové okamžiky. Jsou to chvíle lidské blízkosti uvnitř soukolí pracovního procesu, které nám dělají dobře! **Avšak skutečný sváteční čas přerušuje naši výdělečnou pracovní činnost. Je to posvátný čas, protože člověku připomíná, že je stvořen k Božímu obrazu. Bůh není otrokem práce, ale je jejím Pánem, a proto i my nemáme být nikdy otroky práce, ale jejími „pány“.** Existuje jedno přikázání, které se toho týká, přikázání, které se týká každého člověka bez výjimky!

A přesto víme, že existují miliony mužů a žen, a dokonce i dětí, kteří jsou otroky práce! I dnes existují otroci! Jsou vykořisťováni a musí konat otrockou práci, a to vše je proti Bohu a proti důstojnosti člověka. **Posedlost ekonomickým ziskem a technická výkonnost ohrožují rytmus lidského života, protože život má své lidské tempo.**

Je to rytmus odpočinku, zejména nedělního odpočinku, který je nám dán, abychom při něm užívali toho, co se nedá vyrobit a co se nespoteřebává, co se nedá koupit a nikde se neprodává.

Ale místo toho vidíme, že ideologie zisku a spotřeby by chtěla pohltit i sváteční chvíle.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

I svátky bývají někdy zúženy na pouhý „obchod“, na vydělávání peněz a jejich utrácení. Ale copak pracujeme kvůli tomuhle? **Nenasytá spotřeba, která vytváří odpad, je ošklivou nákazou**, která kromě jiného nakonec způsobí, že jsme mnohem unavenější, než předtím. **Poškozuje skutečnou práci a vysává život.**

Obětí nespořádaného rytmu slavení se stává zejména mládež.

Nakonec, sváteční čas je svatý, protože jej zvláštním způsobem obývá Bůh.

Nedělní mše svatá přináší k oslavě všemnu milost Ježíše Krista: jeho přítomnost, jeho lásku, jeho obět, to, že z nás vytváří společenství a přebývá s námi...

A díky tomu získává každá skutečnost plnost svého smyslu: práce, rodina, každodenní radosti i obtíže, utrpení i smrt; to vše je proměněno Kristovou milostí.

Rodina je mimořádně uzpůsobená k tomu, aby pochopila, nasměrovala a podporovala pravou hodnotu svátečního času. Jak jsou krásné rodinné oslavy, jsou přímo nádherné! Zvláště v neděli. Určitě to není náhoda, že oslavy, kde je místo pro celou rodinu, jsou ty, které se lépe vydaří! Samotný život rodiny, pokud se na něj díváme očima víry, se nám jeví lepší než námahy, které nás to stojí. Připadá nám jako mistrovský kus ve své jednoduchosti, je krásný, protože není vyumělkovaný, není falešně předstíraný, ale je schopen v sobě zahrnout všechny rysy pravého života.

Jeví se nám jako „velmi dobrý“, jak to řekl Bůh na konci stvoření člověka – muže a ženy (srov. Gn 1,31). **Možnost slavit je tedy drahocenným Božím darem, je to dárek, který Bůh dal lidské rodině. Tak ho nepokazme! Děkuji Vám všem.**

Papež František

PAPEŽ JMENOVAL NOVÉ KARDINÁLY

Papež František ve Vatikánu slavnostně jmenoval 21 nových kardinálů. Pomohou mu s reformou katolické církve a upevní jeho odkaz, uvedla agentura AP.

Mezi novými kardinály je i nový šéf vatikánského úřadu pro doktrínu Víctor Manuel Fernández a misionář narozený v Chicagu Robert Prevost, který je nyní zodpovědný za prověřování kandidátů na biskupy po celém světě.

Několik nových kardinálů je členy synodu s hlasovacím právem a dali najevo, že sdílí Františkovu vizi církve, v níž jde více o lidi v lavicích než o hierarchii. Je mezi nimi i Fernández, známý jako „papežův teolog“.

Po ceremonii má František najmenováno 99 ze 137 kardinálů, kteří jsou mladší 80 let, a mohou tak hlasovat v budoucím konkláve, kde bude zvolen jeho nástupce.

Ne všichni jsou chráněnci 86letého papeže Františka, mnozí z nich však sdílejí jeho pastorační důraz, na rozdíl od doktrinářsky smýšlejících kardinálů, které často vybírali ještě papežové Jan Pavel II. a Benedikt XVI. Tak velký podíl Františkem nominovaných kardinálů podle agentury AP téměř zaručuje, že budoucí papež bude buď z řad jeho kardinálských kandidátů, nebo si zajistí jejich hlasy pro vedení církve po Františkově odchodu. Evropa má stále nejvíce kardinálů s hlasovacím právem, a sice 52, následuje Amerika s 39 a Asie s 24 kardinály.

Web Vaticana

JUBILEJNÍ ROK ARCIBISKUPA ANTONÍNA CYRILA STOJANA STOJAN A DUCHOVNÍ ROZKVĚT VELEHRADU

Svatého Cyrila a Metoděje nepovažoval Stojan jen za velikány z úsvitu našich dějin. Velehrad mu nebyl jen monumentální památkou. Soluňští bratři byli Stojanovi stále živými učiteli a Velehrad nevysychajícím pramenem. Stojan chápal Velehrad jako ohnisko duchovní obrody, křesťanské osvěty a sjednocení slovanských křesťanů. Proto celou svou nezdolnou energií budoval nová cyrilometodějská hnutí.

1. Na prvním místě je to náboženský spolek „Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje pod ochranou blahoslavené Panny Marie“. Jeho účel: modlit se a pracovat za sjednocení slovanských křesťanů v jedné obecné Kristově Církvi tak, jak to činili naši věrozvěsti sv. Cyril a Metoděj. Plán tohoto sdružení uzrál v duši příbořského kaplana P. Antonína Cyrila Stojana už v roce 1885. Po překonání mnoha překážek byl spolek roku 1891 potvrzen olomouckým kardinálem Fürstenbergem a brněnským biskupem dr. Bauerem. **Apoštolát se rozšířil ve všech slovanských diecézích. Roku 1895 měl už 60.000 členů a jejich počet rok od roku vzrůstal, až dosáhl počtu asi 300.000 členů.** Stojan byl od založení spolku v roce 1891 až do roku 1919 jeho jednatelem, potom až do své smrti roku 1923 jeho předsedou. **Apoštolát se stal prvním slovanským misijním spolkem.** Měl mnoho horlitelů na Slovensku i mezi vídeňskými Čechy, kde povzněl českou pastoraci. Pečoval o početné vystěhovalce z našich zemí do ciziny, opatroval nejrůznější knihy a vysílal misionáře. **Od roku 1910 do roku 1948 vydával Apoštolát vlastní časopis.** Apoštolát sdružil všechny cyrilometodějské horlitele v jednu velkou duchovní rodinu, a to ze všech slovanských zemí. Začal budovat mosty ekumenismu mezi katolíky a pravoslavnými.

2. Vedle „apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje“, který měl zcela duchovní program, založil Stojan tzv. Družstvo Velehrad. Jeho úkolem bylo pečovat o velehradský chrám a klášter a zvelebovat je a starat se o cyrilometodějské památky v naší vlasti. Měl na Velehradě vybudovat ústavy, které by byly ohniskem cyrilometodějských sjednocovacích snah pro všechny Slovanů. Tento spolek založil Stojan roku 1902 a dvacet let byl jeho jednatelem.

3. Aby byl Velehrad střediskem nové duchovní obnovy, zavedl Stojan na Velehradě duchovní cvičení pro laiky. Členové Tovaryšstva Ježíšova mohli na Velehradě pracovat jako exercitátoři a plnit úkol daný jim sv. Ignácem z Loyoly. **První exerciční kurz na Velehradě se konal od 26. do 30. srpna 1893. Přišlo 109 exercitantů. Toto datum je počátkem laických duchovních cvičení u nás, která pak požehnaně rozkvetla.** Jako arcibiskup vybudoval v roce 1922 Stojan na Velehradě krásný exerciční dům, který byl vrcholným dílem jeho budování duchovního Velehradu. Do jeho základů dal zazdít pamětní listinu s tímto textem: „Zdráv buď, Velehrade, hvězdo skvoucí! Zde Pán zjevil se nám všemohoucí!“

Zde je kolébka našeho křesťanství. Zde je třeba pokleknout a vzdát díky milosrdnému Bohu za dar víry. Zde je nutno prosit za upevnění ve víře. Místo třikrát svaté, požehnané a posvěcené chůzí, prací a potem sv. Cyrila a Metoděje. Sem spěchali předkové čerpat milosti, útěchu, sílu a statečnost... Z Velehradu vyšlo světlo ke slovanským národům, ať vychází i v budoucnu světlo pravé víry ke Slovanům. Ať se odtud šíří myšlenka sjednocení ve víře všech slovanských národů!

DOKONČENÍ

4. Stojan dobře věděl, že cyrilometodějská idea potřebuje také vědecké pracovníky. Cyrilometodějské dílo se za tisíc let mezi Slovy podivuhodně rozrostlo. Staroslověnská liturgie i dějiny potřebují vědecké bádání. **Proto založil vědecký ústav „Akademie velehradská“.** Jejím úkolem bylo pořádat schůze učenců, vydávat vědecké publikace, vypisovat stipendia a ceny pro všechny badatele v oboru staroslověňštiny a církevních dějin. Stojanovi podal pomocnou ruku lublaňský prof. Dr. Fr. Grivec, Slovinc. Také celá řada dalších, mezi nimi dr. Vajs., dr. Dvorník, dr. Vašica, dr. Snopek, dr. Cinek a další.

Akademie velehradská vykonala na poli staroslověnské vědy úctyhodné dílo.

Stojan měl široké srdce a jeho zrak, ozářený světlem víry, viděl daleko do budoucna. Proto budoval, sdružoval, modlil se, vzdělával a přiváděl křesťanský lid k pramenům živé vody, které tryskají do života věčného. (Jan 4,14)

K ZAMYŠLENÍ:

Zbožní poutníci říkávají, že Velehrad má podivuhodné duchovní kouzlo.

Tam sílí naše víra a tam cítíme těch 1100 let našeho křesťanství.

Cítíme povinnost živé víry.

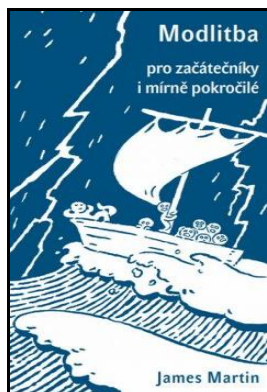
1. Jak často přijíždím na toto poutní místo za dar víry děkovat a prosit?
2. Usiluji o vzdělávání se v oblasti víry? Jak?

JAK SE SPRÁVNĚ MODLIT?

Jak se „správně“ modlit? Je nejlepší růženec? Adorace Nejsvětější svátosti?

Nebo snad četba Písma? A co modlitba vlastními slovy?

Podle jezuity Jamese Martina je správný způsob ten, který nám vyhovuje nejlépe v daném čase a na daném místě. Bůh nám totiž vychází vstříc právě tam, kde se nacházíme. Držíte-li v ruce tuto knížku, znamená to, že jste setkání s Bohem v modlitbě otevření. Stejně jako Ježíšovi učedníci, i my prosíme Boha, aby nás naučil modlit se. A věříme, že Bůh nám odpoví tak, aby nám pomohl, podnítil nás něco dělat – a třeba nás i překvapil.

James Martin, SJ (*1960), americký jezuitský kněz a spisovatel. Narodil se a vyrostl v Pensylvánii, studoval ekonomiku podnikání a pracoval v nadnárodní korporaci General Electric. Rozčarován ze světa velkého byznysu, začal se hlouběji zajímat o křesťanství a roku 1988 vstoupil k jezuitům. Roku 1999 byl vysvěcen na kněze, nyní žije v jezuitské komunitě na Manhattanu. V dubnu 2017 jej papež František jmenoval poradcem vatikánského Sekretariátu pro komunikaci.

TRADIČNÍ HODNOTY ANEBŮ VÍRA?**Záměna víry a křesťanské mentality**

Z určitých prostředí křesťanství zdánlivě rychle mizí a víra se jakoby hroutí právě tam, kde by se měla hlásat. Zdá se, jako bychom nebyli schopni ateistická prostředí evangelizovat. Tyto tři neobvyklé skutečnosti doléhají na svědomí křesťana. Všechny tři skutečnosti alespoň částečně vysvětluje jediná příčina: „zevšednění naší víry“.

V prostředí, kde už od nepaměti žijí generace křesťanů, může docházet k záměně víry a křesťanské mentality. V této křesťanské mentalitě se zdarma daný Boží dar (dar poznávat, kým Bůh je, dar jednat, jak si přeje, dar stvořeného a věčného života, dar stvoření a vtělení pro naši spásu) stal jakýmsi majetkem křesťana, statkem děděným v křesťanských rodinách. Živá víra v Boha se pozvolna zaměňuje za „rozumnost“, místo života podle evangelijních ctností se snažíme být „slušnými lidmi“.

Křesťanský život je oslaben a zatížen

Tam, kde se víra praktikuje jen částečně, kde je sice přítomná, ale ne zcela živá, mizí opravdové prožívání života z víry. Vnitřní život se stává jen jakýmsi „objevováním osobního potenciálu“. Modlitba je tak narušena v základech, neboť jejím cílem je vztah, uctívání Boha. Kristus a jeho evangelium už nejsou pro člověka zdrojem života, ale stávají se mu jistým kapitálem. Křesťanský život je pak oslaben o některé podstatné rysy, a naopak je zatížen přemírou nauky a úkolů, jež mu nejsou vlastní. Jde například o lpění na určitém moralizování, zahlcenost politickými zájmy, přijetí takového životního stylu, při kterém se člověk vyhýbá svým každodenním úkolům.

A to vše je považováno za křesťanské postoje, to vše je zaměňováno za život z víry.

Sklouzávání k povinnostem

Výchova k víře se pak stává hlavně výchovou ke kultu, poučením o svátostech a poslušnosti k církvi. Ale tyto oblasti už nejsou dostatečně zavlažovány původní mízou víry v Boha. Všechno na sebe bere rozměr lidských hodnot. (Například poslušnost vůči církvi se stane pouhou disciplínou.) Sklouzáváme od realismu nadpřirozených nutností k povinnostem, které ony nutnosti vykládají podle místa a času.

Je-li životní pouto spojující povinnosti s nutnostmi víry přerušeno, jsou takzvané povinnosti „náboženského života“ vydány na milost a nemilost změnám mentality. Křesťan má svobodu měnit svá přesvědčení, ale pokud svá přesvědčení zaměňuje za víru, pak povinnosti, které z nich vyplývají, už nejsou založeny na víře a zanikají. Vnější vyjádření víry (i kdyby bylo dokonalé) se stává velmi křehkým, jestliže víra, kterou vyjadřuje, skomírá.

Víra smíchaná s něčím, co vírou není, zanikne

Pokud dochází k zániku víry, je to tím, že to není skutečná víra. Spíše je to víra okleštěná a překroucená. Víra smíšená s něčím, co vírou není, zanikne. Víru nezničil šok způsobený setkáním s ateistickým prostředím, ale to, že víra, která se v něm pustila do boje, byla smísená s různými, pouze přirozenými přesvědčeními. V tomto boji pak byla přemožena, zejména tam, kde nebyla živá, ale jen přejatá.

Je-li totiž víra opravdová, vydrží. Opravdová víra trpí, bojuje — ale vydrží.

*Zpracováno podle knížky: Madeleine Delbrelová, **Člověk mezi vírou a ateismem, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.***

FARNÍ TÁBOR 2023 - TŘI DOBRODRUŽSTVÍ

Letošní tábor se konal od 30. 7. do 4. 8. na faře v Kelči. Táborníci byli hledat bábu z mokřin, probudili Růženku, jeli na výlet na Hostýn, i když počasí moc nepřálo, hledali fialky, jahody a jablka. Pomohli myslivci zneškodnit vlka a zachránit Karkulku. Nechybělo opékání špekáčků, noční hra, promítání pohádky, troj-svatba a závěrečná párty.

Děkujeme otci Brtníkovi, který nás přijel navštívit a odsloužil nám mši a úžasným kuchařkám za výborná jídla.

kv

SPOLČO

V minulém školním roce se ve Fryštáku začalo scházet Spolčo mladých (14 – 30 let). Co se tam asi děje? Modlí se, povídají si, procházejí se, sdílejí a taky si hrají. Je to místo odpočinku, přijetí a přiblížení se Bohu. Budeme se potkávat i nadále, přijď mezi nás. Každou 2. sobotu se scházíme v 19 hod. na faře ve Staříčkově muzeu (a nebo v DISklubu). O aktualitách se vzájemně informujeme na Messengeru, do kterého Vás mohou přidat někteří z vedoucích: Ondra a Klára Zelinkovi, Maruška Kučerová nebo Dáša Zlámáliková. **(Termíny v roce 2023: 7.10./21.10./3. -4.11./18.11./2.12./16.12. a 27.1. a zbytek se bude plánovat).**

- 1.10. 26. neděle v mezidobí
4.10. Památka svatého Františka z Assisi
8.10. 27. neděle v mezidobí
15.10. 28. neděle v mezidobí
17.10. Památka svatého Ignáce z Antiochie
18.10. Svátek svatého Lukáše, evangelisty
22.10. 29. neděle v mezidobí
28.10. Svátek svatých Šimona a Judy
29.10. 30. neděle v mezidobí

ZÁPIS Z 8. PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI FRYŠTÁK (3. 9. 2023)

Program:

1. **Uvítání**, modlitba k Duchu sv., četba Písma Mt 16,21-27
 2. **Vzdělávání – CHRISTUS VIVIT – Kristus žije**
Úvod + 1. kapitola – Co říká Boží slovo o mladých lidech čl. - 21
 3. **Světové setkání mládeže v Portugalsku**
 4. **Staříčkova pouť neděle 17. 9. v 9:00 hodin**
Hlavní celebrant – p. Antonín Špaček
ODPOLEDNE - DEN FARNOSTI:
Od 14:30 pohádka na zahradě za stodolou; cimbálovka – Štefan Belka,
poděkování lidem ve službě a představení jednotlivých společenství:
Rodinné zpívání; Katecheze dětí předškolního věku; Biblické tance;
Společenství mladých; Modlitby matek ROLENÍ; Modlitby matek; Modlitební
setkání; Biblické postavičky; Vzdělávání mužů; Vzdělávání žen;
- Pastorační rada farnosti**
5. **Různé:**
 - Nový člen PRF – V. Kučera
 - Rezignace – odstoupení – J. Běláková;
 - Poutě Vítová Ne 10. 9. v 15:00
 - DC - I - 22.-27.8.
 - DC IV. – 5.-10.9.

Příští setkání: 8. 10. 2023 v 18 hodin.

ANDĚL, KTERÝ NAD TEBOU BDÍ

Andělé jsou Boží stvoření. Věříme, že každý člověk má svého anděla strážného. Všichni proto můžeme na něj myslet, modlit se k němu a prosit ho o pomoc a ochranu. Umíš modlitbu k andělu strážnému?

Zkus správně doplnit text pod obrázkem!

Anděle Boží, _____ můj,
rač vždycky být _____ můj:
Mě vždycky ved' a napravuj,
ke všemu _____ mě vzbuzuj.
Ctnostem svatým mě _____,
ať jsem tak _____, jak chce Bůh můj.
Tělo, svět, ďábla přemáhám,
na tvá _____ pozor dávám.
A tak s tebou ve spojení
ať _____ do skonání,
Po smrti pak v nebi věčně
_____ Boha ustavičně. Amen.

*Nápověda: vyučuj; strážce; dobrému; vnuknutí; živ; chválím;
ochránce; vytrvám.*

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 7 .10. 2023 V NÁKLADU 200 KS.